

DERECSEKEI HÍREK

VII. évf., 4. szám, 1997. április

Derecske város havonta megjelenő lapja

Ára: 25 Ft

Torta helyett plusz műsoridő

NAGY MARIANNA

A műsoridő bővülését már tapasztalhatták mindazok, akik rendszeres hallgatói a helyi rádióknak. Március 24-től (hétfőtől) ugyanis már reggel 6 órától egészen déli 12 óráig hallható az ismert frekvenciákon a Rádió Derecske műsora – mondta el a Derecskei Híreknek Halász János, a Jóléti Szolgálat Alapítvány vezetője.

- Milyen új műsorokkal találkozhatunk?
- Egy klasszikusnak mondható reggeli, zenés magazinnal bővült az adás, ami aktuális helyi hírekkel, hétköznapi információkkal, sok más érdekességgel és természetesen zenével köszönti az ébredőket.
- Azt gondolnánk, hogy mivel duplájára nőtt a sugárzási idő, ezzel arányban az itt dolgozók létszáma is növekedett.
- Nálunk nem így történt, ugyanis megmaradt az eredeti stáb, a létszámban tehát változás nincs. Az eddigi napi szerkesztők magukra vállalták a korán kelést. Bár ami a jövőt illeti, mindenképpen tervezzük a stáb bővítését, mert szükség van friss hangokra. De ami a legfontosabb, az a rádió folyamatos működése.
- Mi volt az oka a kettős ünnepségnek márciusban?
- Valójában nemcsak a műsoridő-növekedés az, ami ünnepségre adott okot, hanem az is, hogy a Rádió Derecske március 25-én ünnepelte fennállásának első évfordulóját. Az eltelt egy évben folytatott munkáért a stábot köszönet illeti. Mindemellett szeretnénk ezúton, tehát az írott sajtón keresztül a lakosság figyelmét is megköszönni és kívánni mindannyiuknak a továbbiakban is kellemes rádiózást.

Derecskéért

A képviselő-testület március 11-ei döntése alapján a Derecske Városért kitüntető címben idén a derecskei Oázis Kulturális és Szabadidős Egyesület részesült az 1989 óta végzett kiemelkedő szintű ifjúságszervező és kulturális tevékenységéért. A kitüntető címről szóló oklevelet az egyesület vezetője, Szöllősi Lajos vehette át Csató István polgármestertől az 1848-as forradalom és szabadságharc 149. évfordulójára rendezett városi ünnepségen.

Fotó: Rékasi Attila

Elismerés és kritika is jutott a rendőröknek

NYÍRÓ GIZELLA

Március 7-én értékelő értekezletre került sor a derecskei rendőrség épületében, ahol megjelent Mór Baranyai Gábor alezredes, a berettyóújfalui rendőrkapitányság vezetője, a rendőrség működési területéhez tartozó önkormányzatok polgármesterei és a polgárőrsegek vezetői.

Simon István őrnagy, az őrs parancsnoka beszámolójában ismertetette a bűnesetek, bűncselekmények alakulását, statisztikai adatokkal alátámasztva az 1995-ös és 96-os évek eseményeinek alakulását. (Táblázatok!) Szólt azokról az okokról, amelyek az eredményes rendőri munkát befolyásolják. Az objektív okok közé sorolta az időjárást, a létszám alakulását, a szubjektív okok közé pedig a személyes elfáradtságot. Mint mondta, az utóbbi időben a rendőrcsaládok anyagi helyzete romlott, társadalmi megbecsültségük nem nő. Létszámbővítésre lenne szükség, valamint feltétlenül kellene egy fényképező is, mert a művelődési házba már nem mehetnek ilyen kéréssel. A hozzászólók elismerték az őrs munkáját, de konkrét kérdéseket is megfogalmaztak.

Szöllősi Imre, Tépe polgármestere: kap-e abból a pénzből az őrs, amit a miniszterelnök ígért, hiszen indokolt lenne. Kedvező tapasztalatról számolt be, melyet a demonstráció lebonyolításánál észlelt.

Pattyán László: részben hazajött. Jó színvonalon működő őrs ez, melynek mutatói az ő vezetése alatt is késztültek. Van összehasonlítási alapja elkerülése óta. Itt nagyon jó összefogást tapasztalt az önkormányzatok és az őrs között, melyet mostani munkahelyén hiányol. Öröme volt itt dolgozni, hiszen hadra fogható, kollektív munkára hajlandó munkatársak között élt – mondta.

Csató István, városunk polgármestere bevezetőjében elmondta, hogy a statisztikán kívül vannak azok a bűncse-

lekmények, melyeket nem jelentenek. Rossz a hangulat a városban, sok bejelentés érkezik hozzá a lakosságtól. Félnék az emberek, megfenyegetik őket, nem érzik biztonságban magukat a saját házukban. Bátrak lettek a bűnözők, mindent elkövetnek azért, hogy anyagiakhoz jussanak – a másokéiból. Elhangzik, hogy a rendőrség keze meg van kötve. Felvetődik: miért menjünk a rendőrségre, úgysem tudnak semmit tenni. Fél a lakosság a bűnözők megtorlásától. Az önkormányzat feladata a közrend és közbiztonság javítása. Hogyan? Eljuttatni a megoldás kereséséhez. Március 4-én a polgármesteri hivatalban gyűlést tartottak, melyen telefonos riasztóberendezés elhelyezésére tett javaslatot. A másik lehetőség egy járőrszolgálat lenne őrző-védő kft.-vel. A polgármester kérte minden jelenlevőtől, hogy közös erővel vessenek véget a gátlástalan, garázda bűnözőknek.

Szűcs László, Kismarja polgármestere: májusi közmeghallgatásra hívta az őrsparancsnokot. Közösségükben jelentős átmenő forgalom van, gyakran túlsúlyos tehergépkocsikkal. Kemény büntetést kér rájuk. Az olcsó telek- és házrak miatt olyan idegen családok telepednek le náluk, akik bűnöző életmódjuk miatt féltelmet, felháborodást váltanak ki a lakosságból. Náluk már működik a polgárőrség, kéri, vegyék őket komolyan.

Mór Baranyai Gábor alezredes: hozzászólásában elfogadhatónak ítélte a beszámolót. Mint mondták, Derecske fertőzött területnek számít. Súlyos kritika éri a rendőrséget, mondván, hogy nem mozdulnak, nem mennek ki. „Ne azt küldjék ki, aki megvédi bennünket!” – mondják a lakossági fórumokon a rendőrség munkáját bírálva. A létszámkérdést itt, helyben kell megoldani, mástól nem várhatnak segítséget. A szegénység nem egyenlő a kosszal, tehénhasággal. Az igényes embernek gondja van az általa használt gépkocsira. A kapitány megígérte, megszaba-

Bűncselekmények alakulása, 1995–1996

		Betöréssel lopás	Egyéb lopás	Rablás	Garázdaság	Rongálás	Súlyos testi sért.	Erőszakos közösség
Derecske	1995	115	122	5	7	14	7	3
	1996	118	135	–	6	3	9	2
Tépe	1995	4	10	–	–	–	2	–
	1996	5	3	–	–	1	2	1
Konyár	1995	41	22	2	4	1	3	–
	1996	41	30	1	2	3	–	–
Pocsaj	1995	28	49	–	3	3	6	2
	1996	30	38	–	2	3	2	1
Esztár	1995	10	13	–	1	–	–	–
	1996	7	20	–	–	–	1	–
Kismarja	1995	7	13	–	–	2	4	1
	1996	11	8	1	–	–	1	–
Összesen:	1995	205	229	7	15	20	20	6
	1996	223	234	2	10	10	15	4

		Sikkasztás	Csalás	Magánokir- hamisítás	Közokir- hamisítás	Visszaélés okirattal	Családi áfas megvált.	Jármű örvényes elvétele
Derecske	1995	3	–	2	4	–	–	1
	1996	3	–	2	5	–	–	–
Tépe	1995	–	–	–	–	–	–	1
	1996	–	1	–	–	–	–	–
Konyár	1995	–	–	1	1	–	–	–
	1996	1	–	2	1	–	–	–
Pocsaj	1995	1	1	–	1	1	–	–
	1996	–	–	1	2	2	1	–
Esztár	1995	–	–	1	–	–	–	–
	1996	2	–	–	–	–	–	–
Kismarja	1995	1	–	–	–	–	–	–
	1996	–	–	1	–	1	–	–
Összesen:	1995	5	1	4	6	1	–	–
	1996	6	1	6	8	3	1	–

		Megrontás	Magánokir- sértés	Tartás- elmul.	Közveszély- jel feny.	Közvesz- okozás	Személy- sértés	Önként.
Derecske	1995	1	–	–	1	1	1	–
	1996	–	2	3	2	–	1	–
Tépe	1995	–	–	–	–	–	–	–
	1996	–	–	–	–	–	–	–
Konyár	1995	–	–	–	–	1	–	–
	1996	1	–	–	–	–	–	2
Pocsaj	1995	–	1	–	–	–	–	–
	1996	–	–	–	1	–	–	–
Esztár	1995	–	–	–	–	–	–	–
	1996	–	–	–	–	–	–	–
Kismarja	1995	1	1	–	–	–	–	–
	1996	–	–	–	–	–	–	–
Összesen:	1995	2	2	–	1	2	1	–
	1996	1	2	3	3	–	1	2

dulnak azoktól az emberektől, akik nem intézkednek, nem mennek ki. Azt viszont tudomásul kell venni, hogy

a biztonságot meg kell fizetni. Végezetül megköszöntö mindenki a tisztességes munkáját.

A város „felveszi a kesztyűt” a betörőkkel

VÁRADI TAMÁS

Mérhetetlenül megnőtt a bűncselekmények száma Derecskén, ezért a tavalyi évben létrehozott polgárőrség 35 fős gárdáját – amelyet civil emberek társadalmi munkában végeznek – rövidesen telefonos riasztóberendezés, valamint egy ma még bizonytalan létszámú őrző-védő szolgálat fogja segíteni – tájékoztatót Krisztik József, a város alpolgármestere.

– Valamilyen megoldást sürgősen ki kellett találni,

hogy az egyre szaporodó lopásokat, betöréseket visszaszorítsuk, ugyanis a rendőrség alacsony létszáma és fejletlen infrastruktúrája nem teszi lehetővé a bűnözés megfékezését. Ezen változtatni kellett. Ez pedig csak a lakossággal való összefogás útján történhet. Jelenleg tárgyalási stádiumban vagyunk két őrző-védő kft.-vel is, s amelynek kedvezőbb lesz az ajánlata, azzal kötünk szerződést – fejtette ki az alpolgármester.

– A város lakóit március 4-én meghívtuk a polgármesteri hivatalba, hogy ismertesük az elképzeléseinket. Igen

nagy volt az érdeklődés, de számottevő igény még nem mutatkozott a berendezés iránt. Bár kétségtelen, hogy nem kicsi a költségvonzata, hiszen lakásonként húszezer forint körüli összeg lenne a riasztóberendezés kiépítése, s ehhez jönne egy úgynevezett figyelőszolgálati díj, amely családi házaknál 3000–6000 forint között mozogna havonta. Közvetlenül ez épületnagyságtól függően változna. E rendszerbe csak a telefonvonalal rendelkező polgárok kapcsolódhatnak be. A riasztó ugyanis ennek segítségével jelez a város

centrumában elhelyezendő figyelőközpontban – mondta el Krisztik József.

– A befutó jelzéseket figyelő központ vezetője rádiótelefon- vagy URH-összeköttetés révén továbbítaná az úton cirkáló társaihoz, akik kistelepülés lévén két-három percen belül a tett színhelyre tudnának érni, s rövid úton át is adnák a bűnözőket a rendőrségnek. Jelentős költséget jelent továbbá, hogy 24 órás figyelőszolgálatot tervezünk, ugyanis az utóbbi időben egyre jobban elterjedtek a nappali bűncselekmények.

A szabadságharc emlékezete

Az ünnepséget koszorúzás követte Fotó: Rékasi Attila

Juhász Gyula gyönyörű soraival kezdte ünnepi beszédét Szilágyi Péterné, a Bocskai István Általános és Zeneiskola igazgatóhelyettese március 15-én a művelődési központ nagyertermében. Beszédében szövege a nemzeti jelképeink, a Himnusz és a Szózat, a nemzeti zászló, a nemzeti címer történetéről, jelentőségéről. Méltatta az 1848. március 15-én elkezdődött forradalom és szabadságharc történelmi szerepét.

„A szabadságharc elbukott, de erőfeszítései nem voltak hiábavalók. A forradalom, amely megdöntötte a feudális rendet, új polgári viszonyokat hozott létre – győztes maradt.” Az ünnepi megemlékezésen résztvevő nagyszámú közönség a bocskais gyerekek színvonalas műsorát láthatta. Mind a fellépő fiatalokat, mind a felkészítésükben részt vevő pedagógusokat elismerés illeti. Ebből az alkalomból került sor a Derecske városért kitüntető cím átadására, melyet az idén Óázis Kulturális és Szabadidős Egyesület nyert el.

VÁROSHÁZI HÍRNÖK

Március 25-én ülést tartott a város képviselő-testülete

Óvodai intézmények összevonása

A testület a 12/1997. (I. 28.) Kt. sz. határozatával létrehozott ad hoc bizottság, valamint az oktatási és kulturális bizottság előkészítő eljárása után tűzte napirendre a téma tárgyalását. Az eljárás során az óvodai alkalmazotti közösségek, a szülői munkaközösségek és érdek-képviselői szervek részére a törvényekben előírt véleménynyilvánítási jog biztosítva volt. Az óvodák összevonásának gazdaságossági számításait is a képviselők elé tárta az ad hoc bizottság, mely a jelenlegi két részben önálló intézmény helyett egy részben önálló intézmény működését tartotta indokoltnak. A képviselő-testület 1997. szeptember 1-jével a 2. számú napközi otthonos óvoda megszűnéséről határozott, ettől kezdődően a korábbi két óvoda dolgozói létszáma, ingatlanvagyonára összevonásra kerül és egy vezető irányítása alatt, egy óvodaként látja el feladatát. Mivel a két óvodavezető vezetői megbízása 1997. július 31. napjával lejár, a testület pályázatot írt ki az összevont óvoda vezetésére.

A szociális rendelet megalkotása

Az önkormányzati rendelet megalkotását, a korábbi rendelet módosítását a szociális törvény változtatása indokolta. A változtatások a helyi rendeletben a következő lényeges pontokban történtek: A rendszeres pénzbeli ellátások kifizetése csak MNB-postautalványon történhet. Az ápolási díjra való jogosultságot évente egyszer felül kell vizsgálni. A rendszeres szociális segélyezettek köre bővült az aktív korú nem foglalkoztatott személyekkel (jövődilempőlő támogatásból kikerültek). A segély összege ez esetben az öregségi nyugdíj legkisebb összegének 70 százalékával azonos. A temetési segély összege az öregségi nyugdíjminimálum azonos (11 500 forint). A személyes gondoskodást nyújtó ellátások köre bővült a másfél-hároméves korú gyermekek napközbeni ellátásával. Az intézményi ellátások személyi térítési díjainak megállapításaiban változás következett be. Az önkormányzat szociális rendletei egységes szerkezetben a polgármesteri hivatal hirdetőtábláján ki van függesztve.

A képviselő-testület a szociális törvényből adódó feladatok ellátását tárgyalta meg. Az előterjesztés kitért a pénzbeli és természetbeli ellátásokra, a személyes gondoskodást nyújtó ellátásokra, valamint a szakosított ellátási formákra.

Az elmúlt évben rendszeres nevelési segélyben részesítettek száma 2075 fő (kiskorúak), rendszeres szociális segélyben részesítettek száma 28 fő, ápolási díjasok 14 fő, munkanélküliek jövődilempőlő támogatásában 275 fő, lakásfenntartási támogatásban 73 fő, átmeneti segélyben 1762 fő, temetési segélyben 41 fő, közgyógyellátásban 295 fő részesült. Szociális étkeztetésben 71 fő, házi szociális gondozásban 18 fő, idősek klubjában 34 fő volt gondozva. Az elmúlt évben 4371 darab ügyirat érkezett a népjóléti csoporthoz, az igen magas ügyiratszám és ügyfelforgalom négy ügyintéző látja el.

AZ ÉN OTTHONOM

„Az irigykedik, aki nem szeret dolgozni”

Szabó Károly gazdajegyzőtől az iránt érdeklődtem, van-e működési területén tanyán élő család. Tőle tudtam meg, hogy a 66 éves Farkas Sándor és 62 éves felesége immár negyedik éve él tanyán, Tépétől körülbelül 3 kilométerre. Meglátogatásukhoz Tépén lakó fiukat hívtam segítségül, aki teherautón vitt ki szüleiket, ugyanis a ... jégpáncél, illetve a húsz kutya – mely a farmot őrzi – nem kis nehézséget okozott volna.

Az eredetileg gazdasági épületnek készült házban tanyaszerű rend, barátságos meleg fogadja az érkezőket. Miután a fiú mobiltelefonon leadta „jelenlétüket”, az apa kérdés nélkül kezdte élettörténetüket.

– 1955-ben házassodtunk össze Tépén, s azonnal kiköltöztünk tanyára, az apósom bérleményére. Ott egy évig éltünk, mert a tsz kihajtott bennünket. Akkor egy másik helyen kezdtünk el bérelni 8 hold földet, melyen 1957-től 1960-ig gazdálkodtunk, de onnan is kihajtottak bennünket. 1960-ban elmentem a vízűgyhöz, mert azt mondták, hogy aki belép a tsz-be, az éhenhal. Vízügyi szolgálatot láttam el 1966-ig, édesapám haláláig. Akkor hazakerültem, mert ellenkező esetben nem szállt volna rám a föld.

Kénytelen voltam belépni a tsz-be 1966 januárjában, ahonnan 1990-ben jöttem nyugdíjba. Három évig fizetés nélkül, munkaegységre dolgoztunk.

– Hogyhogy?

– Olyan szegény volt a tsz, hogy fizetni nem tudott, 1968-ban építkezni kezdtünk, apósom lett a kezes ahhoz a 7000 forinthoz, amit a tsz adott. Közben két gyermekünk született; az egyiket sajnos elvesztettük, négy hónaposan meghalt. 1958-ban született második fiunk, aki szintén a magángazdálkodás útjára lépett, még 1982-ben áru-fuvarozó ipart váltott.

– Ez a múlt. De hogyan került ide a tanyára? Nosztalgiaiból vagy a kárpótlás révén?

– Otthon, a telkünk végén volt egy két és fél hektáros erdő, melyet a tsz kiirtott. Akkor mi odahurcoltunk a gépekkel, takarmányfélékkel, ugyanis benn, Tépén is sok állatot tartottunk (birkák, tehén, ló, disznó, aprószájak). A tsz felszólított bennünket, hogy hagyjuk el a földet. Két hét állt rendelkezésre. Akkor határoztuk el, hogy kivesszük a földet a tsz-ből, és ott építünk gazdasági épületeket, melyeket viszont nem lehet felügyelet nélkül hagyni, ezért úgy döntöttünk, kiköltözünk magunk is. Erre 1993-ban került sor.

– Hogyan telnek a napjait,

hogy érzik magukat itt a tanyán?

– Nagyon jól, hiszen közel a falu. A fiunk naponta meglátogat bennünket; a menyünk többet van nálunk, mint ő, a bevásárlásokat is elvégzi. Tavaly ősszel kaptunk villanyáramot, mert a petroleumlámpától már elszoktunk. A villany bevezetése egy vagyonba került. Van tévénk, mosógépünk, hűtőnk, rádiónk, telefonunk, jár a megyei újság, nem érezzük magunkat a civilizációtól elzárva. Nem unatkozunk, mert naponta vannak látogatóink nemcsak Tépéről, hanem Derecskéről is. Nyáron, a nagy munkák idején, a kombájnokkal, mindenféle betakarítási gépekkel ide állnak hozzánk a gazdák, de még a szövetkezet gépei is. Olyankor megajándékoznak egy kis borral, mézzel bennünket.

– Itt mennyi földjük van?

– A legelő nagyon sok: 18 hektár. Amit művelünk a jószágoknak: borsó, őszi árpa, búza, tritikálé, lucerna, kukorica. Körülbelül 5 hektár. Ez saját. Ezenkívül bérlünk is magánszemélyektől 7 holdat. Csak azt sajnáljuk, hogy nem korábban kezdtük az önálló gazdálkodást, meg hogy elmulasztottuk hatvanévesek. De talán nyugodtan mondhatjuk, hogy továbbadjuk a földet, az állatok szeretetét az unokáknak. Két unokánk közül a

nagyobbik mezőgazdásznak készül, Szoboszlón másodéves. Nyaranta nálunk van, éretti, gondozza az állatokat. Sok ám az irigyünk! De csak azok irigykednek, akik nem szeretnek dolgozni.

– Elégedettek-e a gazdálkodásból származó jövedelemmel?

– A termények árával igen, de a jószágok ára alacsony. Még egy jó állapotban lévő zsetort sem tudunk megvenni, nemhogy újat! Azt azonban büszkén mondhatjuk, hogy hitelünk nincs, nem is akarunk felvenni, olyan magasak a kamatok. Mindent egybevetve, elégedettek vagyunk, örülünk annak, hogy a családot a föld és a jószág eltartja.

Búcsúzáskor megtekintjük a tiszta alomban pihenő szarvasmarha-állományt, melynek csendjét a leveleskóró szállítására szakosodott szarmár bögése zavarja meg. Az apró jószágok serege (pulyka, gyöngytyúk, kacsák, őszi csirke) örül a szabadságnak, amikor Farkas néni kinyitja a baromfiól ajtaját. A juharmon az emberhez szokott barikák szaladnak hozzánk. Ifjú Farkas Sándor büszkén ügörgölja jövőbeli terveit: egy halastó kiépítését és egy lakóház megépítését. Biztosak lehetünk az ősök munkájának a folytatásában.

Lejegyezte: Nyíró Gizella

Követelik a tavalyi adó- és tb-szabályokat

A derecskei, tépei és konyári gazdák már a február 24-i demonstrációjukon jelezték: ha nem sikerül kiharcolni a kormánytól a '96-os állapotok visszaállítását, március 10-én megismétlik forgalomlassító felvonulásukat a 47. számú főútvonalon Derecske és Sáránd között.

A demonstráción újra megjelentek arról faggattam, mi hozta ki őket az utcára, hiszen már sikerült eredményeket elérni a kormányval folytatott tárgyalásokon. Rácz Albert, Lénárt Gábor, Kovács Lajos, Békési Károly, Kiss Tibor egymás

után sorolják a gazdák sérelmeit, melyek a megváltozott jogszabályok miatt érik a gazdálkodókat. Az nem igaz, hogy nem akarnak fizetni, csak a tényleges jövedelem után. Olyan adórendszer tudnak elképzelni, melyben az adót a föld aranykorona-értéke után vetik ki. Az sem igaz, hogy a gazdák nem veszik ki részüket a közteherviselésből, hiszen jócskán fizetnek áfát a vetőmagvak, műtrágya, növényvédők szerek, üzemanyag, gépkarészek árán.

Szabó Károly a tépei gazdakör elnökeként volt jelen. Véleménye szerint további engedmények kiharcolására,

a könyvelési kötelezettség eltörlésére van szükség, hiszen a gazdák nem arra valók, hogy adminisztrálnak, hanem, hogy termeljenek. A korábbi transzparensek mellett újakat is olvashattunk a traktorok: „Elvtársak! Ne urai legyenek, hanem szolgálai a nemzetnek!” „Gyula, Frigyes, Péter! Szakérteni kéne!” „Üres zsebbel állunk! Támogatást várunk!” „Bort, bűzát, békességet! Menesszék Pétereket!”

A pár perces várakozó sorfőrtől egyszóval véleményem kértém: „Joga van az embernek az ilyen tiltakozáshoz, ezért eltűröm ezt a kis kellemetlenséget.” „Kevés ez

a demonstráció: a parlament elé kellene vonulni, hogy észretérjenek a törvényhozók!” „Egyetértünk velük, szükséges a kormány tudtára hozni, hogy elég volt már a sok megszorító intézkedésből!” „Jogos a követelésük, ezért tudomásul vesszük demonstrációjukat.”

Simon István órnagy elégedetten szólt a demonstrációról. Mint elmondotta, nagyon fegyelmezett, a közlekedési szabályokat betartva, az előre egyeztetett útvonalon haladt a lovaskocsikból, traktorokból, pótkocsis szerelvényekből és személygépkocsikból álló konvoj.

A kormánynak „kutya kötelessége” megvédeni

Mezőgazdasági fórumot tartottak a városi művelődési ház színháztermében március 21-én derecskei, tépei és konyári gazdák részvételével. A népes vendégsereget Szabó Károly gazdajegyző köszöntötte. Bőrcsök Klára, a mezőgazdasági bizottság elnöke azzal indokolta az összejövetelt, hogy azt a közelmúlt két gazdademonstrációja tette szükségessé.

Mint mondta, a tiltakozó akciók pártoktól függetlenek, ugyanis hol voltak eddig a különböző pártok? Miért akkor jelentkeztek, amikor ők is felismerték a problémákat? A gazdakör az a szervezet, mely politikától mentes, az ő felkarolásukat fogadják el. Felkérésükre még a térség országgyűlési képviselője sem jött el.

A fórum vendége, dr. Jakab István, a Gazdakörök Országos Szövetségének társelnöke, részletesen ismertette

azokat a lépéseket, melyek a közelmúltban lezajlottak. Előjáróban leszögezte: az érdekképviselőnek szabályozott formában kellene történnie. Ő már tavaly július 5-én jelezte az Új Magyarországnak, hogy merénylő készül a kistermelők ellen. Október 8-án a kormány két miniszterének küldtek áttekintést a mezőgazdaságról, melyben jelezték a problémákat. Tehát nem igaz, hogy az érdekképviselők nem léptek. Úgy ment át a törvény a parlamenten, hogy senkivel sem egyeztettek. A számítások során kiderült a mérhetetlen teher, a kiszámíthatatlan piaci értékesítési lehetőség, a lehetetlen tervezés. Az első levél február 12-én ment el a miniszterhez, hogy vonják vissza a törvényeket. A gazdák problémája nemcsak az adó és a tb, hanem az agrártámogatások kérdése is. A támogatások azokhoz kerülnek, akiknek semmi közük a ter-

meléshez, hiszen a feldolgozás idegen kezekben van. A legfőbb pont: nem kerül támogatás a családi gazdálkodásokhoz.

A gazdakörök 12 pontban foglalták össze követeléseiket. Előremutató, következket agrárpolitikát követelnek; magyar föld csak magyar, természetes állampolgár tulajdonában maradjon; hozzanak létre gazdabankot a mezőgazdaság számára; az agrártámogatások rendszerét alakítsák át pozitív diszkriminációt engedve a családi gazdálkodóknak; készüljön hosszú távú exporttámogatás; valósuljon meg az arányos közteherviselés; vizsgálják felül az érték alatt elhárított mezőgazdasági értékek privatizációját; a nemzeti agrárprogramot széles körben vitassák meg.

Az uniós csatlakozásunkhoz nemzeti agrárstratégiát kell benyújtunk. Meg kell teremteni a vagyon- és köz-

biztonságot a mezőgazdaság területén. A gazdakörök megértették, hogy ezzel a kormányval szemben eredményt elérni csak a többi érdekképviselővel együtt lehet. Tárgyalásokat folytattak minden parlamenti párttal. Az öt ellenzéki párt mellettük áll, a törvény visszavonását követelik a kormány részéről.

Nagy Frigyes földművelési miniszter azonosulni tud a 12 ponttal; a tárca partner a szakmai munkában, de a parlamentben nem biztos ez a támogatottság. Ez a kormány, amit három év alatt nem volt képes megalkotni, most egy hónap alatt vél megvalósítani. A Gazdakörök Országos Szövetsége az FKGP-től meghívást kapott az ellenzéki kerekasztalra április 12-re. Az elnök kiemelte: a mindenkori kormánynak kutya kötelessége védeni saját parasztságát.

LéNyeC

A művelődési központ és könyvtár programja

A BIBLIA ISMERETTERJESZTŐ SOROZAT tavaszi programjának utolsó összefoglalója

Április 7., 18 óra: Misszió az indiánok között, II. A vetítést Fazakas Sándor református lelképásztor előadása vezeti be.

A NYUGDÍJASKLUB ÖSSZEJÖVETELEI

Április 7., 15 óra: Fazakas Sándor református lelképásztor húsvéti istentisztelete.

Április 14., 15 óra: Csató István polgármester tart beszámolót Derecske város helyzetéről.

Április 21., 15 óra: Krisztik József alpolgármester előadása a közbiztonságról, a polgárorségről.

KIÁLLÍTÁS

Lukács Gábor festőművész kiállítása április 6-ig megtekinthető.

GYERMEKSZÍNHÁZ

Április 10., csütörtök

10 óra: Az elvarázsolt róka. Zenés mesejáték. – 15 óra: Lóg a Tóga az ókorban. Zenés vígjáték. Belépő: 150 forint.

A költészet napja alkalmából területi szavalóverseny április 11-én – pénteken – 15.30 órakor a művelődési központban.

A szavalóversenyt hagyományosan a József Attila-iskola szervezi négy kategóriában.

KÖNYVTÁR

Április utolsó hetében a 4. osztályosoknak vetélkedő Fekete István Tüskevár című regényéből.

TANFOLYAMOK

– virágkötő tanfolyam 20 órában,
– segédmotor, B kategóriás személygépkocsi-vezetői.

FELHÍVÁS

A városi művelődési központ 1997-ben is megrendezi nyári táborait.

– Képzőművészeti tábor: június 30.–július 6. Vezető: Burai István grafikusművész.

– kézműves és honismereti tábor. Vezető: Békési András és Nagy József.

– VIII. környezetvédelmi és természetvédő tábor: július 21–27. Vezető: dr. Lovas Márton biológus.

A táborokra jelentkezni és érdeklődni a művelődési központban lehet.

A sportcsarnok programja

Kézilabda NB I.

Április 3., csütörtök, 18 óra: Derecske–Debrecen. Ifi: 16.15.

Május 2., péntek, 18 óra: Derecske–Kiskunhalas. Ifi: 16.15.

Foci megyei I. osztály

Április 6., vasárnap, 15.30 óra: Derecske–Debreceni Kinizsi. Ifi: 13.30.

Április 19., vasárnap, 16 óra: Derecske–Berekböszörmény. Ifi: 14 óra.

Május 1., csütörtök, 16.30 óra: Derecske–Kaba. Ifi: 14.30 óra.

Diáksport

Április 4–6., 9 óra: megyei kézilabda diákolimpia, II–III. korcsoport, elődöntők.

Április 12–13., 9 óra: megyei kézilabda diákolimpia, III. korcsoport, döntők.

Április 19–20., 9 óra: megyei kézilabda diákolimpia, II. korcsoport, döntők.

Tömegsport

Május 1., 18 óra: Derecske–Hajdúböszörmény – női kézilabda. – 19 óra: Derecske–Hajdúböszörmény – férfi kézilabda öregfiúk.

HOGY ÉRZI MAGÁT DERECSKÉN? (I.)

Nagy József: az életben nincsenek véletlenek

Nem könnyen fogok most tollat, hogy gondolataimat az olvasók, a város polgárai elé tárjam. Hisz alig fél éve hangzott el egy riport a Rádió Derecske adásában Bócsik Klára riportert jóvoltából. Ebben a riportban beszéltem életemről, pályámról, munkámról.

Életem, mint minden pedagógusé, nyitott könyv, eddigi életem is, melynek kétségtelen legtermékenyebb korszakát a településen éltem, életem. Munkám, derecskei létem harminc éve adott talán annyi biztosítékot, amely elég volt a befogadáshoz és megtartó erővé vált. Gondom az, amikor felveszem a hozzám gurított labdát, tudok-e újat mondani mindarról, ami a sorozat témakörét illeti, s olyat, amire igényt tart az olvasó.

De Krisztik József alpolgármester úr kölcsönös bizalmat és megbecsülést tartalmazó szíves invitálásának nem tudok ellenállni. Talán azért sem, mert ő volt derecskei életünkben az az ember, akit elsőként ismerhettünk meg közelebbről, éppen hivatalában fogva. Ő tervezte családi házunkat, ahol immár huszonöt éve élünk, ahol gyermekeim megtanulták az anyanyelvet, megtanulták beszélni és értékelni az otthont, a család nyújtotta biztonságot, s számukra ez a ház a várossal együtt a szülőföldet,

a gyermekkor legszebb éveit jelenti.

Elém jött ez a város

A közhelyszerű mondat a városba kerülésekre utal. Ma már nem érdemes azon meddítelnem, miért éppen Derecskére vezetett az utam, hívott ide a pedagóguspálya egy évi hajdúböszörményi tanárkodásom után.

Miért éppen ez a város lett életem, családom életének színhelye? Talán nem véletlen. Az ember felnő, elvégzi iskoláit, szárnyára emeli a nagybetűs élet, de valami titokzatos vonzás nem engedi nagyon messze a szűkebb pátriától, a szülőföldtől.

Debrecen, a „holtig haza” – ahogyan Szabó Magda nevezi a várost –, úgy látszik, nem engedett nagyon távol vonzáskörétől. Így sokszoros öröm volt számomra, amikor az akkori 2. számú általános iskolában 1967. augusztus 1-jétől állást kaptam. Mert váratlanul ott volt mögöttem a szülőváros, a diákevek, a múlt, a gyökerek, mindaz, amiből lehetett és lehet erőt meríteni egy emberöltőn át.

Az öröm jó része abból adódott, hogy gyermekkorom már bővelkedett Derecskéről szóló információkkal. „Megjötték Derecskéről”, mondták a környezetemben élő felnőttek, amikor az első őszi hideg reggeleken a cukorrépa fagyos levele neheztette a betakarítást. Bejáró

kisdiákként ismertem a nagykeréki vonaton hetente piacoló derecskei asszonyokat, akiknek nagy kosár túróitól, tejfőlös fazekaitól Szepesen már elég nehéz volt felszállni a vonatra. Ismertem a zöldségmagvakat a debreceni Rákóczi utcai piacon értékesítő derecskei árusokat, köztük az azóta is jó ismerősként számon tartott Terus nénit, akitől anyám mindig nyugodtan vásárolt veteményezéshez magvakat, mert biztosan kikelték, jó termést hoztak. Hallottam a „Vezendi napjáról” őszi holdvilágos késő esték kukoricagörézésa és kóróvágása közben.

Jó iskoláim voltak

Ismertem romantikusan szép szerelmi történetet egy Molnár nevű fiatal legényről, aki nem sajnálta az időt, a fáradságot, csizmája kopását, s alkonyatkor elindult a debreceni tanyákról kedveséhez, a Morgópusztán élő dohányoslányhoz, s pirkadatra mindig otthon volt, s kezdte munkáját, mintha mi sem történt volna.

Ismertem középiskolás koromban a derecskei diáktársakat, Iványi Margitot, Nagy Margitot, Nagy Mihályt, Nagy Barnát és sokan másokat. S amikor gyermekeiket, rokonaik gyermekeit tanítani kezdtem, úgy éreztem, felém sugárzik egyfajta megnyugvás, csöndes derű és bizalom, amely segített abban, hogy

otthonra találjak Derecskén. Ismertem a MÁV-nál dolgozó Beke Géza bácsit, s sokáig nem tudtam, csak néhány éve, miért is köszönnek a Beke fivérek ma is olyan tisztelettel, megbecsüléssel, ami kitüntető számomra. Valószínű azért, mert ismertük már egymást, még mielőtt e városba értem, talán volt és lett hitelem, amit szűkebb és tágabb környezetem elismert és elfogadott.

Szoktam mindig hangsúlyozni. Ezek nagyon lényeges pontok az ember életében, ha még diák, s akkor is, ha pedagógus. Jó iskolám volt a szepesi tanyai, a debreceni Szent Anna utcai általános iskola után a Tóth Árpád Gimnázium. Szerencsém volt mindig megtalálni azt a néhány tanárt, akiért érdemes volt abba az iskolába járni. Ma milyen gyakran elfeledkezik ennek fontosságáról a diák és a tanár egyaránt.

Nekem Derecske is jó iskolákat adott. Az egykori 2. számú általános iskola, ahol szerencsém volt azzal a pedagógusgenerációval találkozni, akik még ismerték és közvetítették a múlt értékeit, s olyan emberi méltósággal viselték az évtizedek megpróbáltatásait, ami példaeértékű lett számomra. Szép feladatok, felfelé ívelő pálya, bővülő szakmai ismeretek, a tanítványok, szülők megbecsülése kísérte huszonöt éves általános iskolai tanári pályámat. (FOLYTATJUK)

Érettségi utáni szakképzés a gimnáziumban

Az 1997/98. tanévben két első osztály kezd meg gimnáziumi tanulmányait. Az eddig jelentkezettek száma hatvan fő, közülük több mint harminc diák derecskei, tehát szülővárosában folytatja tanulmányait, megkímélve az oktatás folyamatosan emelkedő, családokra háruló kiadásaitól az utazási és egyéb költségeket. Reméljük, sem ők, sem szüleik nem csalódnak a választott iskolában, megtalálják itt a számításukat.

A két első osztály közül az egyikben speciális angol nyelvű csoport és emelt óraszámú német nyelvű tanuló, általános tanterv szerint

haladó csoport tanulhat szepetembertől. A másik osztályban általános tanterv szerint tanulnak a felvett diákok. Rájuk számítunk elsősorban az érettségi utáni szakképzésben, amelyet az 1997/98-as tanévtől lehetőségeink szerint tovább bővítünk.

Igy az iskolában érettségi-zettek mellett várjuk a '97-ben más iskolában érettségizőket a számítástechnika szoftverüzemeltető és idegenforgalmi ügyintézői szakképzés mellett a számítógépes programozó szakképzésre is. Ez utóbbi kétféle szakképzési forma érettség után, amelyen a szoftverüzemeltetés,

táblázatkezelés, szövegszerkesztés mellett a szakmához kapcsolódó matematika és programozási nyelvek tanulását és önálló programkészítést is elsajátítják az itt szakképzéshez akarók.

Várjuk a szakmával nem rendelkező érettségizetteket jelentkezését szakképző évfolyamunkra, ahová az iskolában kért jelentkezési lapon június 20-ig vagy augusztus 15-ig lehet jelentkezni. Továbbra is várjuk iskolánkban a szakmunkás-bizonyítványt nyújtókat első évfolyamra, akik három év alatt levelező tagozaton eleget tehetnek tanulmányi kötele-

zettségüknek és érettségi vizsgát tehetnek.

Az 1997/98. tanévben nyolcvanhét negyedik osztályunk készül érettségi vizsgára, közülük harminckilenc tanuló egyetemre, főiskolára adta be jelentkezési lapját. A szakképző évfolyamunkon oktatott szakmák sikerét bizonyítja, hogy az idegenforgalmi ügyintézők közül néhányan már komoly állásajánlatokat kaptak, s nem utolsósorban az is, hogy a tanévben érettségizők közül eddig huszonheten jelentkeztek a szakképzésre.

Nagy József
igazgató

Alapítvány a zeneiskola támogatására

Múlt év végén jött létre a Derecske Művészeti Alapoktatásért Alapítvány. Létrehozásának okairól Csík Istvánt, a Bocskai István Általános és Zeneiskola igazgatóját kérdeztük.

– Elsősorban a mostoha anyagi körülmények készítettek bennünket az alapítvány létrehozására, ugyanis a fenntartó egy fillérrel sem tudja támogatni a zeneiskolát; a működés feltételei csak részben vannak meg. A szükséges hangszerek egynegyed része van saját tulajdonban, a többi bérelt vagy a növények tulajdona, egy része pedig hiányzik. Más zeneiskoláknál a fenntartó évente bizonyos összeget felajánl hangszervásárlásra, nálunk ez nincs. A zeneiskola alakulásakor azt ígértük, hogy nem kérünk támogatást, de ez a hangszerekre nem vonatkozott. Ebben a régióban sok tehetséges gyerek

van, ugyanakkor folyamatos elszegényedés tapasztalható. Azoknak, akik tehetségesek, magasabb szintű képzést kellene kapniuk, erre viszont plusz pénz kellene, ami nincs, ezért is gondoltunk az alapítvány létrehozására. Ösztönözni szeretnénk a tehetségek szerepeltetését versenyeken, a csoportoknak a menedzselését akarjuk vállalni. Ez nemcsak az ide járó gyerekek támogatását jelenti, hanem valamennyi tehetséges, térségi gyerek felkarolását is.

– Kik hozták létre az alapítványt?

– Az önkormányzat és dr. Radó Imre vállalkozó gyógyszerész. Csatlakozott hozzájuk a zeneiskola tantestülete, a Petőfi Szövetkezet, a Hosszúpályi Takarékszövetkezet helyi fiókja, és tíz magánszemély is hozzájárult anyagi támogatásával. Ötfős kuratórium működik, melynek elnöke a mindenkori ze-

neiskola igazgatóhelyettese, jelenleg Szunyogh József.

– Március 22-én nagyszabású műsoros estre került sor a művelődési ház színháztermében, ahol a zeneiskola növendékei és tanárai léptek fel. Ezen az esten debütált a zeneiskola vonósenekara és majorette-csoportja.

– Minden valamire való zeneiskolának van vonósenekara, amely, azt hiszem, rangot jelent – erősít meg az igazgató. A majorette-csoportról szólva elmondja: a kezdeti lépéseknél tartanak, céljuk a népi táncok kívül más mozgásművészetet is bemutatni. A fúvós zenekarral együtt szép sikereket érhetnek el, mint ahogy ezt mutatta a mostani fergeteges fellépésük is. – Műsoros estjainkkal missziós tevékenységet is végzünk, hiszen célunk a közönség megnyerése, zenei kultúrájának emelése – fejezte be Csík István.

Szavalóverseny

A költészet napja alkalmából idén is meghirdeti a derecskei József Attila Általános Iskola a területi szavalóversenyt.

A területi döntőre korosztályonként és iskolánként (kivéve a felnőtt korúakat) legfeljebb három versenyző nevezhet. A jelentkezők egy szabadon választott és korosztályonként az alábbi kötelező József Attila-versel nevezzenek: 6–10 év: Nézem a lámpát, 11–14 év: Kirakják a fát, 15–18 év: Végül, 19–99 év: Flóra (Tudnál-e...). A verseny időpontja: április 11., péntek, 15.30 óra. Helye: városi művelődési központ, Derecske.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek

01. 10.: Kiss Bianka (Kiss László–Pelei Ildikó).
02. 12.: Nagy Tímea (Nagy Sándor–Dávid Tünde).
02. 15.: Török Réka (Török Imre–Váradi Ildikó).
02. 28.: Mészáros Odett (Mészáros József–Jakab Ildikó).

Házasságot kötöttek

03. 22.: Kiss Gyula–Vida Hajnalka.

Elhunytak

02. 22.: Kerecsényi Lajosné (83 éves; Szél u. 4.)
02. 27.: Kalmár Józsefné (90; Budai N. A. u. 5.)
03. 05.: Kalmár Imréné (71; Rákóczi u. 73.)
03. 14.: Zöld Sándorné (85; Arany J. u. 10.)
03. 22.: Takács Gábor (95; Jókai u. 5.)
03. 22.: Gyüre Imre (44; Legelő u. 12.)
03. 23.: Varró József (85; Köztársaság u. 166.)

Ötven éve együtt

Február 26-án ünnepelték ötvenéves házassági évfordulójukat Hegedűs János és felesége, Csizmadia Róza, Derecske, Köztársaság út 57. szám alatti lakosok. Az évforduló alkalmával az ünnepeltek családtagjait, Derecske város polgármestere és a Petőfi Mezőgazdasági Szövetkezet elnöke köszöntötték.

Független Női Szövetség

Március 13-án városunkban megalakult a Független Női Szövetség helyi szervezete tizenöt fővel, melynek elnöke Porkoláb Imréné, helyettese Szatmári Ferencné, gazdaságfelelőse Vighné Rácz Anikó, titkára Szegedi Gyuláné. Céljaikról, tevékenységükről következő számunkban olvashatnak.

Közlekedj okosan!

Évek óta szívügyünknek tekintjük a gyermekeink biztonságos közlekedésre nevelését. A első közlekedési tapasztalatokat a kisgyermek a családban szerzi, így az óvodába bekerülve már rendelkeznek bizonyos közlekedési ismeretekkel.

A családban szerzett ismereteket, tapasztalatokat bővíttük tovább a gyakorlatban sétákon, játékok és egyéb tevékenységeken keresztül. Óvodánk a közlekedési nevelésből ránc háruló feladatokat bármilyen kimagaslóan, intenzíven végzi, az eredmény csak akkor kielégítő, ha mindez a szülők bevonásával történik. Ennek ismeretében szerveztük meg március 21-én a KRESZ családi vetélkedőt.

Mivel a vetélkedő játékos volt, így rendkívül jó hangulatban telt el az együtt töltött idő. A résztvevő nyolc család tárgyalomban részesült, amelyet egy közlekedési pályázattal nyert összegből tudunk finanszírozni. A jegyzőasszony által hozott és kapott csokoládé még tovább fokozta a gyermekek örömet.

Megköszönjük Kovács Károlyné jegyzőasszonynak és Vadász István rendőr százados úrnak, hogy elfogadták meghívásunkat, és aktív közreműködésükkel segítették a vetélkedő sikeres lebonyolítását. Továbbá megköszönjük a családok lelkes, aktív együttműködését. Úgy tapasztaltuk, hogy a szülők igénylik és várják a hasonló jellegű közös rendezvényeket.

Dr. Gólya Gyuláné
óvodavezető

A bihari térség új képviselője: Bánk Attila

NYÍRÓ GIZELLA

Dr. Bánk Attilát nemigen kell bemutatni a Derecskei Hírek olvasóinak, hiszen sok derecskei lakos peres ügyében vett részt a berettyóújfalui vagy a debreceni bíróságok tárgyalásain. Most abból az alkalomból kerestem fel, hogy a tragikus körülmények közt elhunyt K. Csontos Miklós helyére a Kisgazdapárt őt delegálta a parlamentbe.

– Képviselő úr! Gondolt-e arra, hogy bekerülhet még ebben a ciklusban a parlamentbe?
– Fel sem került bennem. Első pillanatban meglepődtem, hiszen 160 fő volt esélyes erre a helyre. Az elnök, Torgyán úr, közölte a döntés indokát, mely szerint fiatal, vidéki értelmiségi legyen, jogász szakirányú végzettséggel.

– Február 3-án alkalmam volt látni a tévé parlamenti közvetítését, melyben az ön esküszövegének elmondása után, Torgyán

urat követően, Pető Iván SZDSZ-pártelnök gratulált. Ez politikusi gesztus vagy személyes ismeretségből fakad?

– Pető Ivánnal korábban sem volt és azóta sincs kapcsolat. Szerintem ez emberi gesztus volt. Akkor az MSZP kivételével valamennyi frakcióvezető gratulációját nyújtázhattam.

– Melyik bizottság tagja?
– Az alkotmány-előkészítő bizottságnak és az alkotmányügyi, igazságügyi és törvény-előkészítő bizottságnak, melyek állandó bizottságok. Minden bizonnyal a Budapest Bank privatizációs ügyletét vizsgáló bizottságnak is tagja leszek.

– Összeférhetetlenség miatt megszüntetett valahol tagságot?
– Minden tisztségemet – különböző szervezetekben – megszüntettem.

– Ügyvédi praxisát feladja-e?
– Január 1-jétől – a kinevezéssel nem összefüggésben – társas ügyvédi irodát hoztam létre a feleségemmel. Debrecen és Berettyó-

újfalui központtal, és ezek működésében – ha korlátozottan is – részt veszek.

– Figyelembe veszi-e a bíróság az ön parlamenti elfoglaltságát a tárgyalások időpontjának kitűzésekor?

– Van helyettes kolléga, aki mint helyettes jár el, tehát a tárgyalások ellátása nem probléma. Ugyanakkor – ez más ügyvédek esetében is így van – ha akadályoztatva vagyok a tárgyalás ellátásában, és ha kérem, a bíróságok ehhez rugalmasan szoktak alkalmazkodni.

– Milyennek látja belülről a parlament munkáját?

– Másként, mint amikor a tévé előtt ültem: sokkal több a nem látványos és nem publikus szakértői munka. Az ellenzéki képviselők a már be-terjesztett törvények esetleges módosításával tudják befolyásolni a tényleges törvényalkotást.

– Milyen elképzelésekkel „vágott neki” a képviselői munkának?

– Konkrét elképzelésem nem volt.

– Min dolgozik most?
– Az elmúlt időszakban közel hetven módosító javaslatot készítettem el, és van körülbelül tíz javaslatom a jelzálog hitelintézzettel kapcsolatos törvényjavaslathoz. Ez szerintem ennek az évnek a legfontosabb törvénye lesz, mert ez teremti meg először a mezőgazdasági termelés hosszú távú finanszírozását. Úgy érzem, egy jogásznak a törvényalkotásban való részvétele olyan szakmai kihívás, amelynek nagyobb feladat nem lehet.

– Van-e, amit szeretne elérni a többszörösen hátrányos bihari térség számára?

– Igen, az elkövetkező szűk két évben egy ipari park létrehozásában való közreműködés, most formálódik ez az elképzelés. Több bihari polgármesterrel együtt most kívánom felvenni a kapcsolatot azokkal a polgármesterekkel, akik elvben partnerek lehetnek.

József Attila-sok sikere A dzsungel könyvével

Március 22-én a József Attila Általános Iskola harmincz négy tanulója az Egerben megrendezett angol nyelvű drámafesztiválon elsőprő győzelmet aratott a Kipling–Kathy–Kedda-darabbal, A dzsungel könyvével. A forgatókönyvíró Sári-né Kerek Eddával, Kathy O'Connellel és a két különdíjat nyert főszereplővel beszélgettem, akikről megtudtam, hogy általános és középiskolai kategóriában versenyeztek; huszonegy iskola szerepelt hat megyéből a Tiszántúlról.

– A témaválasztásról hallhatnánk? – fordultam Eddához.

– Már a tavalyi nyíregyházi szereplésünk után eldöntöt-

tem, hogy ezt a darabot adjuk elő. Két szereplő – Maugli és Balu – személyében voltam biztos. A forgatókönyv elkészülte után novemberben kezdődtek a próbák. Mindannyian megnéztük a Csokonai Színházban a darabot, de a mi feldolgozásunk nem zenés darab, és nálunk csak két Maugli van: Kis és Nagy.

– A darab kedvéért alakult a külsőnk – vette át a szót Bernáth Krisztián, a Nagy Maugli. – Nekem meg sikerült még nagyobb pocakot eresztenem – teszi hozzá Váradi Péter, alias Balu.

– Hogy érzitek: a közönség és a zsűri értékelése egybeesett?

– Úgy érezzük, igen. Talán a közönség „nyomása” is benne volt a győzelemben. Egy-másnak adtuk elő másorszá-

mainkat, tehát a fesztivál résztvevői előtt szerepltünk. Nagy Maugli a legjobb főszereplőnek járó díjat, míg Balu a legjobb epizódista díjat kapta. Öklével és könyvjutalom, mintegy stílusosan Az állatok világát kapták.

– És a felöltök hogyan élték meg a sikert?

– Nagyon boldogok vagyunk. Már az elején éreztük mind az amerikaiak, mind a magyarok részéről az elismerést, mellyel szereplésünket fogadták – mondja Kathy.

– Rengeteget dolgoztunk, ami most az eredménnyel megtérült. Jogos volt a siker, valóban a legjobbak voltunk – nyugtatja Edda.

– Hogyan tovább?

– Most „finomítunk” az országos döntőre, melyre Buda-

pesten kerül sor április 11–12-én. A siker nem egyedül a szereplőké, külön köszönet a szülők stábjának, akik elkísérték és tevékeny részesei voltak győzelmünknek. Bernáth Gyuláné fodrász, Lénártné Gálóczi Erika maszkmester, Szabó Lajos díszlet-berendező-kameraman. De elismerés jár a szereplők szüleinek, akik a jelmezeket elkészítették, illetve megvarratták, a művelődési ház igazgatójának a „sziklákért”, a József Attila-iskoláért Alapítványnak, amely lehetővé tette részvételünket (utazás-szállásköltség), az ATV részéről Tóth Leventének a hangeffektusok biztosítását s nem utolsósorban az Orbán Toursnak az utazásért.

Ny. G.

Eséllyel a legnagyobb szélhámos címért

Kecskeméten a Budapest Bankban orosz rubelt akartam vásárolni

Az elmúlt évben Lakitelek–Tóserdőn az Iskolafejlesztési Alapítvány szervezésében az utazás és turizmust tanító tanárok tréningjén vettem részt. Egyik nap azt a feladatot kaptuk, hogy saját kocsijainkon utazzunk el Kecskemétre, s idegenforgalmi, vendéglátó-ipari helyeken teremtünk olyan szituációkat, melyekre a válasz: „nincs”, „nem tudom”.

Kecskemét belvárosában az első utunk a Budapest Bankba vezetett, ahol orosz rubelt szándékoztam vásárolni, melyre udvarias, „nem forgalmazunk rubelt” és útbaigazítás (forduljunk az IBUSZ Bankhoz) volt a válasz. A következő állomás egy újságosstand, ahol orosz nyelvű újságot szerettem volna vásárolni, mire „ezek vannak csak, tessék megnézni!” – mutatott nagyon udvariasan a hölgy az angol nyelvű újságokra.

Majd egy könyvesboltba betérve oroszországi autótérképet kértem. A bokáján és vállán tetovált virágszirmokkal ellátott hölgy még leírásra is állt, úgy kereste a térképet, melyet természetesen nem talált.

Ugyanott a pénztáros hölgytől lakiteleki képeslapot kértem, de szellemi képességeimet kétségbe vonva csak kinevetett. Megint újságosbódéhoz értünk, ahol Derecskei Híreket kértem. A hölgy fejét félrehajtva, mintha fület hegyezné, úgy kérdezte: „Milyen híreket?” „Nem, azt nem tudok adni”. Az Arany Homok Hotelbe érkezvén – miután a recepció a telefonálást németül befejezte – közöltem, hogy egy 25 fős lovastúra résztvevőiként ott szeretnénk megszállni lovainkkal együtt.

Komolyra vette a fiatallembert, de hitetlenkedve visszakérdezett: „lovakkal együtt, itt a város szívében?” „Igen, igen, most ünnepelünk a milicentenáriumot, majd legyen a város lakossága életközélsben a korhú jelmezekben érkezett lovasokkal.” Nem maradt el a segítőszándék: a felnőtteket el tudom helyezni, de a lovakat csak Bujdosópusztán.

A Kunság Tours irodájába betérvén színházberletet szerettem volna vásárolni, de sajnos, nem árultak. Az utunkba eső cukrászdában is biztosra mentem: az oroszok kedvelt üdítőitalát, a kvaszt

kértem, mire a pultos hölgy a háta mögé mutatott, mondván, hogy csak ezek vannak. (Legalább húszféle üdítő, de kvasz véletlenül sem volt!)

Az elegáns Apolló Hotel márványlépcsőjén felbaktatva – az újságíró igazolványomat kitűzve – közöltem a recepcióssal, hogy a főszervektől azt a felvilágosítást kaptam, hogy Tina Turner a budapesti koncert után – menekülve a főváros zajától és a rajongóktól – ott fog megszállni. Érdeklődni szeretnék, milyen előkészületeket tettek a fogadására. A fiú a meglepetéstől szólni sem tudott, csak annyit, hogy hívja a főnököt.

Míg a főnökre vártunk, egyik majrés kollégám in-kognitónk feladását ajánlotta, de én jobban féltem az igazság kiderülésétől, mint a játék folytatásától. A főnöknek megismételtem jövete-lünk célját, aki közölte, sem-miről sem tud, de azért után-néz: elő az utaslistát, elő a faxokat, sehol semmi! Talán az asszony meg a lánya tud-ják, de ők éppen oda vannak gyümölcsöt vásárolni. Teljes tanácsatlanságában azt aján-lotta, hívjam fel ott helyben a szerkesztőséget, jó címet ad-

tak-e meg. No, kész lebukás! – villant át az agyamon, de rögtön kapcsoltam: köszön-jük szépen, itt nem akarunk lábatlankodni, lenn van a koc-siban a mobiltelefon, arról fogjuk felhívni. Hú, ezt meg-úsztuk! – kotortunk lefelé re-megő inakkal.

Azért nem mindenütt jár-tunk ilyen sikerrel, azaz nem-leges válasszal. Az Öreg-templomhoz érve megláttuk, hogy a mobiltelefonat 200 forint/fő, csoport esetén 50 forint/fő. Itt a kollégám kér-dezte meg, hogy két fő cso-portnak számít-e. Sajnos, igen volt a válasz, de csak nem mentünk fel, pedig 150 forintot kerestünk volna! Másnap a feladatot értékel-ve felvetődött a kérdés: mire volt ez jó.

A tanulság: az idegenfor-galomban, a vendéglátásban nem lehet bevált fogalom a „nem tudom”, „nem lehet”, „nincs”. Mindig meg kell ta-lálni a megoldást, az eredmé-nyes útbaigazítást, mert csak így lehet sikeres ágazat az idegenforgalom, melynek számára szakembereket ké-pezzünk az utazás és turizmus fakultáción.

(nyíró)